

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 3. Dei Reverentiâ Dei propter ejus Dignitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

perfectum, omne summum, quod summe, & super-
summe es. Ideo Domine nihilominus omnis possibilis,
& super possibilis, agnosco, & statuo me tibi debito-
rem esse Amoris, honoris, reverentiæ, exaltationis,
obsequii & subjectionis, & laudis, & glorificationis.
Et quia hoc quantumcunque est, ad tuam immensam
summitatem, nihil est; & ipso nihilo abjectius est;
propterea Domine, Te ipsum tibi, à te ipso, Te, aman-
dum, exaltandumque remitto, ac resigno. Atque
hunc Amorem tuum, quo tu amaste, ipso te, ego
amo, & gaudeo, & gratulor Tibi: offero quoque
& effundo in te, non solum tanquam tuum, sed etiam
tanquam meum, te, ut sit meus, mihi indulgente il-
lum. Amas enim Tu, Domine, amare te, non tan-
tum pro te, sed etiam pro quocunque Corde, amante,
optante, gaudente, amare te, & amari à Te, ipso Te.

EXERCITIUM III.

*De Reverentiâ Dei propter ejus Digni-
tatem.*

1. **S**tatue te coram Deo infinitæ Dignitatis & immensæ Majestatis: ante cujus thronum millia millium assistunt, & decies centena millia ministrant Angelorum. Ministrant autem, cum summâ, & super, superque summâ, tum dilectione, tum exultatione, tum reverentiâ, tum submissione.
2. Quia enim faciem Dei semper vident, & gloriam Majestatis ejus assiduò limpidissimè contemplantur: & ejus excellentiam, supra omnia, etiam possibilia Creatâ, infinities excedere, vident; propterea ex sua quidem Creatâ conditione intra sese quasi tabescunt, & evanescunt in Nihi-

G: 3117
Sicut
oper: 411
Tom II
N: V
517

lum sui: ex Divinâ verò super omnes dignitas
 cogitabiles digniore Dignitate, ad immensam
 quandam devolvuntur, absorbenturque altitudinem,
 tionem, pretium, admirationem, venerationem
 atque profundissimo horrore sacram reverentiam.

3. Apprehende & tu, prout melius, magis sit
 prout excelsius, scrutare prout profundius illarum
 vales; Dei dignitatem, & ex eâ dimensionem, nulla m
 dignam quantum potes elice, ac edisce, ejus omniur
 reverentiam: quam illi omnibus Vitæ momentis 6. In
 omnibus actionum ruarum atomis, omnibus ctè atq
 natûs & capacitatis tuæ instantibus, exhibeas Dei, sit
 quantum ex te, ac per te, totum, & semper, q
 reverentissime, atque condignissime, exa
 dignissimus omni exaltatione, & reverentiâ repellit

4. Affirmare de Deo; quòd sit dignus 7.
 dignissimus, non admodum multum est: in
 tate enim Deus, neque omnino dignus, ne
 dignissimus, neque immensæ dignitatis est; ne
 ipsa Essentialis, superessentialisque Dignitas
 Essentia dignitatis, est meracissima, purissima
 ipsissima, ipseque Deus dignitas: est alia, mensura
 tior, est à nullo Creato intellectu investigata
 dignitas: est talis dignitas, cui omnis à quocumq
 que Creato, & possibili intellectu efficta, & nem à
 gnata dignitas, non est ullo modo dignitas
 indigna Deo vilitas, atque indignitas. quia ill
 dignum
 fura im
 lentia i
 nonnisi
 8.
 biliter
 mabilis
 neque
 dice

5. DEUS, sicut omnia quæ in se est, aut h
 idem ipse est: ita & Dignitas ejus, ille ipse est
 que est aliquid ab ipso: si tamen nostro modo
 vna concipiendi, cogitemus loquamurque
 Deo, & ejus dignitate, Dignitas Dei omnium
 tributorum. Perfectionumque illius cogitamus

es digni dicenda erit Perfectissima, atque Excellentissima.
immemorabile Sicut enim ex luce & ex omnibus attributis ejus
que altissimus splendor emicat, estque ex omnibus lucis bonis,
nenerationis unus ipse lucidissimus. Ita ex universis Dei ex-
m reverentia excellentiis, tanquam splendor colligitur, resultatque
Dignitas Dei. Et cum Excellentiarum Dei nul-
lius sit finis, tam in numero, quam in perfectione
munditiam illarum: nullus pariter erit finis, nullus modus,
infinitas nulla mensura Dignitatis, Majestatisque Dei, ex illa
ce, ejus omnium Excellentiarum summitate resultantis.

6. Imò verò illud etiam de divinâ Dignitate re-
omnibus cte atque meritò affirmandum est: quòd dignitas
exhibere Dei, sit veluti basis, & radix universorum Dei bo-
emper, norum, tam quoad se, quam quoad excellentiam
e, exal omnem illarum: illa etiam est, quæ à Deo removet,
rentia repellitque omnem penitus imperfectionem.

7. Cur enim hoc vel illud agnoscimus & affir-
dignus mamus de Deo perfectionis genus? Cur in ipso
est: in quoque perfectionis genere, infinities infinitam
gnus, in summitatem excellentiamque prædicamus? Non-
is est; summitatem excellentiamque prædicamus? Non-
dignitas ne hæc unica nobis est affirmandi ratio: quia hanc
, purissimam & talem perfectionem, in tantâ excellentiæ im-
t alia, mensitate, inesse dignum, non inesse indignum Deo
investigare est? Et rursus: cur hanc illamvè imperfectio-
s à quo nem à Deo submovemus: nonne ideò solùm,
ficta, & quia illam inesse Deo indignum, abesse verò à Deo
dignitas dignum est? Dignitas ergo est, & Basis, & Men-
sura immensissima omnis Perfectionis, & Excel-
lentia in Deo: quæ proinde non potest abesse, &
ipse est non nisi summa inesse Deo.

8. Ergo Deus, etiamsi totus sibi est inæstima-
biliter pretiosissimus: atque pretiosissimè inæsti-
mabilis: neque atomus Dei vilior est toto Deo:
cogitans neque totus Deus, grandioris est pretii atomo suo:
dicit

H 5

tamen

G: D...
B...
oper: ...
Tom II
N...
5...

tamen si indagare & assignare volumus in Deo, solum
quid quod ex Deo pretiosissimum est Deo: hibend
erit, & esse debet, una & sola dignitas Dei.

9. Quod si apud Deum ea est dignitatis
conditio, quantò magis esse debet apud nos; (C
sumus omnes, vermiculi unius per terram repu
tis ad instar;) immensæ abyssalis divinæ dignitatis
reputatio, appretiatio, veneratio seu reverentia
Si Deus quidquid facit, primariò & principalitè
& absolutè & totaliter, ad suæ dignitatis, Ma
statisque exaltationem, & glorificationem fa
& facit eo modo, eaque accuratione, quam
suâ Sapientiâ judicat exaltandæ dignitati suæ co
petentissimam: quid nos vilitates vilissimas,
divinæ dignitatis reverentiam, & honorem
oportet facere? imò, quid oportet non face
quantùm non, attentionis, & circumspetionis
& conatûs, & eviscerationis effundere, ad
ctandum dignè Deum: ad tractandum dignè
vina: ad tractandum dignè cum Deo, dignè
ram Deo?

10. Nihil attinet immorari in enarrando qu
modo Deus dignitatem suam honoret in omnib
& in singularum, in maximarum, & in minimar
rum rerum procreatione, & procuratione: qu
modo gloriæ suæ exaltandæ non minùs atten
in Creatione pulvisculi, quam in Creatione C
non minùs in creatione Culicis quàm in creati
ne Angeli: quomodo non minùs exactè labora
vit Sapiëntia & Potentia Dei, in provide
omnibus necessariis ad Esse & operari uni for
cæ, quàm in exhibendis omnibus homini nece
riis ad Esse vivere, agereque hominis. Et
sol

solum propter magnam gloriam suam ubique exhibendam, & extollendam.

11. In hoc est super omnia attendendus Dei circa suam Dignitatem sensus, atque Zelus, sanè plusquam admirabilis. 1. Quòd Deus omnes bonas, & sibi placitas omnis Creaturæ operationes meriatur & æstimet, ex solius dignitatis suæ in eis æstimatione. Si moveas digitum in Dei gloriam, & dignè Deo; æstimat hoc, acceptat, præmio caelestis gloriæ reputat dignum, rependitque Deus: ædifices cælum, fundes terram, mortuum resuscites ad vitam, te ipsum morri exponas, si in hoc Dei dignitatis exaltationem non quæras; Nihil omnia sunt apud Deum talia.

12. Ecce in omnibus peccatis Creaturæ, nihil displicet Deo, nisi vel neglectus, vel contemptus, aut quævis injuria dignitatis divinæ. Ecce item in omnibus prænitentiæ fructibus ac operibus, in omnium Virtutum, etiam ipsius Charitatis, Contritionis, Religionis actibus, nihil acceptum est Deo, nisi æstimatio, exaltatio, reparatio, dilectio, veneratio, reverentiaque dignitatis divinæ. Summa causarum omnium ob quas Deus homo factus est: ob quas aut egit, aut sustinuit, quidquid in mortali virâ egit, aut sustinuit, non est alia, nisi reparatio condigna violatæ dignitatis, ac Majestatis divinæ. Summa item constitutæ Beatitudinis æternæ à Deo pro rationali Creatura, non est alia, nisi exaltatio quàm condignissima Dei, ejusque dignitatis à Creaturâ. Summa æternorum in inferno, tam damni, quàm sensûs suppliciorum, non est alia, nisi audax, & indigna, & irreparata oblæsiõ, violatioque dignitatis divinæ, per scelera, per inobedientiam, per irreverentiam

G: D...
B...
oper: ...
Tom II
N...
5...

rentiam impiæ, ingrataque Creatæ Voluntati
Summa denique causarum omnis indulgentiæ
remissionisque omnium peccatorum, & peccatorum
debitorum suppliciorum, à Deo institutæ, est unicus
sola, sincera, legitima (esto fuerit, vel solum momentanea) æstimatio ac reparatio, reverentia, et
altitudoque dignitatis divinæ.

13. Habent peccatores istius Veritatis celsitudinis
mentissimæ obsidem ipsiusmet Dei sententiam
Ezech. 33. 22. ait enim: *Impietas impij non nocebit ei, in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua.* Impietas
autem hæc est: Deum, & ejus Voluntatem
dignitatemque contemnere, & transgredi: Con-
verti verò ab impietate, est læsionem, & indignam
tractationem Voluntatis divinæ, delere, de-
flere, retractare: & dignis deinceps modis habere,
re, amare, venerari, revereri.

14. Si quid ergo circa Deum congruè, & iustè
bonitate sentire, sapere, & agere volumus: hoc
præ omnibus procuremus: ut Deum, ejusque
dignitatem, ardentissimâ, & super, superque
summâ appretiatione æstimemus, ac simul pro-
fundissimâ, intimissimâ, summè summâ reveren-
tiâ, atque submissione, in omnibus vitæ, actio-
numque momentis, revereamur, & prosequamur
omniaque & digna, & dignè Domino Deo nostro
& cogitemus, & amemus, & loquamur, & opere
remur.

P R A X I S.

DEUS, cujus celsitudo Dignitatis omnem excedit
eminentiam, quam tu solus & condignè possides
& amas, & honoras, eandemque à nobis condignè
simè tractari, & jubes, & gaudes, & retribuis: *hinc*
Ego

Ego me totum devoveo: eamque tam meo, quam omnium Creaturarum nomine, in omni momento Vitæ, existentiaque meæ, cordialiter, profundissimè, atque prout ex gratiâ potero abyssalissimè colere, amare, revereri, desidero, & simul æternali firmitate statuo.

Tu Domine propter Amorem tuum tuæ Dignitatis: imbue & adimple me reverentia illius tibi debita, mihi possibili, tibi placita, mihi desiderabili. Nolo Domine, ullum, etiam momentaneum actum alicujus irreverentiæ tuæ, in me unquam reperiri: volo autem, & desidero, atque statuo, in omni etiam instanti vitæ meæ, Reverentiâ dignâ Te colere, & venerari: Volo etiam omni possibili mihi gratiosissimo tibi modo, Reverentiam, Cultum, Amorem, pretiumque Dignitatis tuæ, semper, & ubique, & in omnibus Creaturis plantare, propagare, confirmare, zelare, ad gustum Voluntatis tuæ, ad exaltationem immensissimæ, & inestimabilissimæ Dignitatis ac Majestatis tuæ.

EXERCITIUM IV.

De Reverentiâ Dei propter ejus Sanctitatem.

1. **S**Tatue te coram Deo, immensæ, incomprehensæque Sanctitatis, atque puritatis: coram quo, tam omnia, quam te, decet, seu necesse est, sanctum esse, sanctè agere, omnique puritate nitere, ac demum reverentissimè in omni tuo & motu, & actu, & affectu erga illum te habere.

2. Sanctis enim non tantum personis, sed etiam rebus debetur propriè reverentia: adeo ut Deus præceperit de vasis suo cultui servientibus. *Lavamini, Mundi estote, qui fertis vasa Domini.* Unde hoc magis incomparabiliter inesse debet omni-

G: D...
 S...
 oper: ...
 Tom I
 N: V
 57